

Sygn. akt *I AGa 111/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Maciej Rozpędowski**

Sędziowie: **Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga /spr./**

Mikołaj Tomaszewski

Protokolant: **st. sekr. sąd. Katarzyna Kaczmarek**

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2020 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. w W.**

przeciwko **P. I.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 4 października 2018 r. sygn. akt IX GC 721/17

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 675 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Maciej Rozpędowski Mikołaj Tomaszewski

I A Ga 111/19

UZASADNIENIE

Pozwem w postępowaniu nakazowym z dnia 9 stycznia 2017r. powód (...) BANK S.A. w W. domagał się zasądzenia od pozwanego P. I. kwoty 206.340,87zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie, których stopa procentowa w stosunku rocznym równa jest czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego w Narodowym Banku Polskim i wynosi 10%, nie więcej niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie, określona w art. 481§2¹ k.c. liczonymi od kwoty 202.322,47zł od dnia 24 grudnia 2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania sądowego w wysokości faktycznie uiszczonych przez powoda wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 maja 2017r. wydanym w sprawie IX GNc 83/17 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k.62 akt).

W ustawowym terminie w dniu 30 maja 2017r. pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 206.340,87 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie, których stopa procentowa w stosunku rocznym równa jest kwocie czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego w Narodowym Banku Polskim, nie więcej niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie określona w art. 481 par. 2¹ k.c., liczonymi od kwoty 202.322,47 zł od dnia 24 grudnia 2016r. do dnia zapłaty, oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 21.135 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, odmówił nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Podstawę rozstrzygnięcia sądu stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Strony prowadzą działalność gospodarczą.

W dniu 4 maja 2015r. strony zawarły umowę o kredyt (...) Profesja P. (...) nr (...), na podstawie której powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 244.988,65zł. W § 1 pkt 2.1. umowy strony podkreśliły, że wspomniana wyżej przyznana kwota kredytu obejmowała również koszty prowizji przygotowawczej i ubezpieczenia spłaty kredytu.

Umowę tę strony zawarły na okres do dnia 4 maja 2022r. celem finansowania bieżącej działalności gospodarczej pozwanego (§ 1 pkt 2.3 i 2.4). Oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę stopy bazowej (...) i marży banku, która pozostawała stała w okresie kredytowania i wynosiła 3,50 pkt proc. (§ 1 pkt 2.5). Za wykonanie czynności związanych z udzieleniem i obsługą kredytu powód pobierał prowizje i opłaty określone w umowie i „Tabeli Opłat i Prowizji (...) Banku (...), która stanowiła integralną część umowy. W szczególności stosownie do § 1 pkt 2.6.1 powód pobrać miał prowizję przygotowawczą w wysokości 4.780,15zł.

W § 1 pkt 2.9 strony uzgodniły, że zabezpieczeniem spłaty kredytu było ubezpieczenie (...) Ochrona (...) (...) nr polisy (...) nazwa (...) S.A.

Spłata kredytu miała nastąpić w 84 ratach miesięcznych obejmujących kapitał, odsetki, opłatę za prowadzenie rachunku kredytowego w 4-tym dniu każdego miesiąca spłaty, poczynając od dnia 4 czerwca 2015r. (§ 1 pkt 2.10). W przypadku nieuregulowania raty kredytu w terminie bank od dnia, w którym miała nastąpić spłata stosował do niespłaconej w terminie raty kapitału oprocentowanie określone w Tabeli Oprocentowania w wysokości obowiązującej dla zadłużenia przeterminowanego, o ile w tym dniu nie nastąpiła spłata. Na dzień zawarcia umowy wysokość oprocentowania dla zadłużenia przeterminowanego wynosiła 10% w skali roku (§ 3 ust. 3).

W § 4 pkt 1 strony zaznaczyły, że bank oferował do kredytu ubezpieczenie zabezpieczające jego spłatę: (...) Ochrona (...) 60, na warunkach określonych w „Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia”, działając jako pośrednik zakładu ubezpieczeń. Kredytodawca zaś potwierdził, że bank miał być uposażonym na podstawie ubezpieczenia. Ponadto w § 4 pkt 3 strony zaznaczyły, że pozwany zawierał umowę ubezpieczenia po zapoznaniu się z „Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia” oraz (...) poprzez podpisanie polisy ubezpieczeniowej. Strony zaznaczyły, że składka ubezpieczeniowa wynosiła 36.256,50zł i miała zostać pobrana z rachunku kredytobiorcy (§ 4 pkt 4). W przypadku odstąpienia od ubezpieczenia przez kredytobiorcę w ciągu 30 dni od daty rozpoczęcia ubezpieczenia, bank miał mu zwrócić całość składki ubezpieczeniowej, o której mowa w § 4 ust. 3. W sytuacji odstąpienia od ubezpieczenia po upływie 30 dni od daty rozpoczęcia ubezpieczenia bank zwrócić miał część składki, przypadającą proporcjonalnie za niewykorzystany okres ubezpieczenia (§ 4 pkt 5).

Stosownie do Tabeli Opłat i Prowizji (...) Banku, O. M. i Małych Przedsiębiorstw oprocentowanie dla zadłużenia przeterminowanego wynosiło czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Powyższą umowę kredytową pozwany podpisał w dniu 7 maja 2015r. w obecności pośrednika W. K.. Ten ostatni następnie przesłał ją do powodowej spółki, gdzie została podpisana w imieniu banku przez R. G. i K. S..

Przed podpisaniem umowy o udzielenie kredytu W. K. omówił z pozwanym warunki kredytu, w szczególności wysokość kwoty kredytu, która ostatecznie trafia do klienta. Ponadto W. K. ustalił z pozwanym wysokość przysługującego mu wynagrodzenia za pośredniczenie w zawarciu umowy. Ponadto w trakcie podpisywania umowy kredytowej pozwany wypełnił formularz weryfikacji danych osobowych i doręczenia przesyłki zwany checklistą, w którym wskazano, że ma on zastosowanie w procesie z udziałem pośrednika, na podstawie którego W. K. potwierdził zgodność podanych przez pozwanego danych osobowych z treścią przedstawionego dokumentu tożsamości.

Kredytobiorca podpisał również dyspozycję uruchomienia kredytu, w której zostało wskazane, że kwota 182.100zł miała zostać przelana na rachunek bieżący prowadzony przez powoda, zaś kwota 21.852zł na miała zostać przelana na rzecz W. K. tytułem pośrednictwa finansowego.

Co więcej, przy zawieraniu umowy kredytu pozwany w dniu 7 maja 2015r. podpisał polisę nr (...) ubezpieczenia dla kredytów, na podstawie której wyraził wolę zawarcia umowy indywidualnego ubezpieczenia na życie dla kredytobiorców, w którym (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. udzielało ochrony ubezpieczeniowej oraz zobowiązał się do opłacenia składki ubezpieczeniowej w wysokości 36.256,50 zł. W zakresie tego ubezpieczenia Bank działał jako agent towarzystwa ubezpieczeniowego. Dokument ten w dniu 18 maja 2015r. w imieniu powoda został podpisany przez R. G..

W celu podpisania powyższych dokumentów W. K. i pozwany spotkali się w B. w domu pozwanego.

W dniu 21 marca 2014r. powód udzielił R. G. pełnomocnictw nr (...), które upoważniało do zawierania w imieniu banku umów kredytowych w ramach linii biznesowej F. Bank, łącznie z drugą umocowaną osobą.

Ponadto od dnia 19 lutego 2014r. K. S. posiadał pełnomocnictwo do zawierania, zmiany – łącznie z drugą osobą umocowaną, w imieniu banku umów kredytu zawieranych w ramach linii biznesowej F. Bank.

W dniu 14 maja 2015r. powód przelał na rachunek bankowy pozwanego kwotę 218.356,50zł tytułem udzielonego kredytu. Następnie z kwoty tej bank kwotę 36.256,50zł przekazał na rzecz ubezpieczyciela. Dodatkowo, w dniu 19 maja 2015r. powód przelał część kwoty kredytu tj. 21.852zł na rzecz W. K., zgodnie z wystawioną przez pozwanego w dniu 7 maja 2015r. dyspozycją. Ponadto kwotę 4.780,15zł z sumy kredytu powód zaliczył na poczet prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany odstąpił od umowy ubezpieczenia i (...) S.A. za pośrednictwem banku zwrócił na rachunek bankowy powoda w dniu 31 marca 2016r. kwotę 33.839,40zł.

Wobec nieregulowania przez pozwanego rat kredytu w terminie, bank w piśmie z dnia 10 października 2016r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu nr (...) i wezwał do spłaty całości kredytu, w łącznej wysokości 214.917,98zł na dzień sporządzenia pisma.

Powyższe pismo w imieniu banku podpisała A. P.. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało doręczone pozwanemu w dniu 31 października 2016r.

W prowadzonej z powodem korespondencji pozwany zaprzeczał, że zawarł umowę ubezpieczeniową. Ponadto kwestionował, że ustanowił pełnomocnika dla dysponowania swoimi finansami. W konsekwencji pozwany domagał się wypłaty pozostałej kwoty udzielonego kredytu, a także wydania zaświadczeń i wycień wysokości raty kredytu.

W pismach z dnia 26 września 2016r. i 13 stycznia 2017r. powód przedstawił pozwanemu wysokość oraz sposób naliczenia zadłużenia.

W dniu 23 grudnia 2016r. A. P. wystawiła w imieniu powoda wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że na dzień 23 grudnia 2016r. w księgach banku figuruje wymagalne zadłużenie pozwanego z tytułu umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 4 maja 2015r. w kwocie 206.340,87 zł, na którą składają się:

- 202.322,47zł – tytułem niespłaconego kapitału,
- 964,93zł – tytułem odsetek umownych naliczonych od 5 maja 2015r. do 28 listopada 2016r.,
- 1.150zł – tytułem opłat i prowizji,
- 1.903,47zł – tytułem odsetek za zwłokę naliczonych od dnia 5 czerwca 2015r. do dnia 23 grudnia 2016r. oraz dalsze odsetki od należności głównej tj. od kwoty 202.322,47zł za okres od 24 grudnia 2016r. aż do dnia całkowitego zaspokojenia wierzytelności banku, który stopa procentowa w stosunku rocznym równa jest czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP.

W dniu 27 czerwca 2016r. powód upoważnił A. P. m. in. do działania w imieniu banku polegającego na podpisywaniu wystawionych przez bank oświadczeń i wyciągów z ksiąg banku, a także do składania w imieniu banku oświadczeń woli w zakresie wypowiedzenia umów kredytu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty i wydruki zebrane w aktach sprawy, zeznania świadka W. K. oraz zeznania pozwanego.

Wszystkie dokumenty i wydruki przedłożone przez strony Sąd uznał za wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie zakwestionowała ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł powodów, by czynić to z urzędu.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego powód przedłożył egzemplarze umowy podpisane przez pracowników banku, a także pełnomocnictwa udzielone osobom, które złożyły podpisy na tej umowie do działania w imieniu powodowego banku. Dokumenty te nie budziły zastrzeżeń Sądu.

Ponadto Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować zeznania świadka W. K. (k. 310-311, 313 akt), albowiem były jasne, rzeczowe i odpowiadały treści dokumentów złożonych do akt sprawy.

Zeznania pozwanego Sąd uznał za wiarygodne w części. Za nieprawdziwe Sąd ocenił twierdzenia pozwanego, że nie otrzymał pieniędzy zwróconych po odstąpieniu od umowy ubezpieczenia, albowiem były one sprzeczne z dokumentem w postaci wydruku z rachunku bankowego pozwanego. Ponadto Sąd nie dał wiary pozwanemu, że odstąpił od umowy ubezpieczenia w terminie 30 dni oraz, że wypowiedział umowę rachunku bankowego przed odstąpieniem od umowy ubezpieczenia, albowiem twierdzenia te nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Strona pozwana nie przedłożyła bowiem w toku procesu dokumentów, które twierdzenia te by potwierdziły. Jako nieprawdziwe Sąd ocenił twierdzenia pozwanego, że w chwili złożenia przez pozwanego podpisu na deklaracji wypłaty nie było informacji o wynagrodzeniu pośrednika, albowiem pozwany twierdził tych w żaden inny sposób nie potwierdził, a co więcej pozostawały one sprzeczne z zeznaniami świadka W. K..

Na rozprawie w dniu 14 grudnia 2017r. Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zawarte w piśmie z dnia 11 grudnia 2017r., w szczególności z przesłuchania świadków, którzy byli pracownikami powoda oraz ubezpieczyciela, albowiem pozostawały one zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (art. 227 k.p.c.). Ponadto przeprowadzenie tych dowodów doprowadziłoby do opóźnienia w rozpoznaniu sprawy (art. 207 § 6 k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty kwoty 206.340,87zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie, tytułem zwrotu udzielonej pozwanemu kwoty kredytu.

Stosownie do treści art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2018r. poz. 2187) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawało, że strony zawarły umowę kredytu. Ponadto okoliczność ta została również udowodniona za pomocą dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy, w postaci umowy kredytu, wydruków z rachunku bankowego pozwanego oraz zeznaniami świadka W. K., a także pozwanego. Ponadto strona pozwana nie zakwestionowała, że zaprzestała regulowania rat kredytowych. Podejmując obronę pozwany podnosił, że to powód pozostaje w zwłoce z wykonaniem umowy kredytu, albowiem nie wypłacił mu całej kwoty kredytu. Strona pozwana wskazywała, że powód bez jego zgody i woli przekazał kwotę w wysokości 36.256,50zł ubezpieczycielowi (...) i pomimo odstąpienia od umowy ubezpieczenia i zwrotu składki przez ubezpieczyciela powód kwoty tej mu nie wypłacił. Dodatkowo pozwany podnosił, że bez jego wiedzy i woli powód przekazał W. K. kwotę 21.852zł. Ponadto strona pozwana wskazywała, że mimo wezwań bank nie przekazał mu dokumentów finansowych umożliwiających rozliczenie kosztów kredytu i umożliwienie ustalenia wysokości należnych rat kredytowych.

Powyższe twierdzenia pozwanego okazały się jednak bezzasadne.

Odnosząc się do kwestii ubezpieczenia nie sposób zgodzić się z pozwanym, że nie wyraził on zgodny na zawarcie umowy ubezpieczenia na życie. Jak wynika bowiem z § 4 umowy kredytowej (k. 143 akt) wolę zawarcia takiej umowy pozwany wyraził. Co więcej, pozwany nie kwestionował faktu, że złożył podpis na polisie nr (...) (k 182-184 akt), która stanowiła potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia. Co więcej, twierdzenia pozwanego o braku zgody na zawarcie umowy ubezpieczenia zdają się być sprzeczne z jego zeznaniami, w których podał, że po zawarciu tej umowy złożył oświadczenie o odstąpieniu od niej. W konsekwencji uznać należało, że powód zgodnie z § 4 pkt 3 umowy kredytu przekazał z rachunku bankowego pozwanego na rzecz ubezpieczyciela kwotę 36.256,50zł. Ponadto należy podkreślić, że strona powodowa zdołała wykazać, że po złożeniu przez pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od umowy ubezpieczeniowej w dniu 31 marca 2016r. zwróciła na rachunek bankowy pozwanego kwotę 33.839,40zł, tytułem zwrotu składki uiszczonej zgodnie z umową. Pozwany twierdził, że środków tych nigdy nie otrzymał, twierdzenia te uznać jednak należy za sprzeczne z treścią dokumentu w postaci wyciągu z rachunku bankowego pozwanego, z którego jednoznacznie wynika, że środki te zostały na ten rachunek przelane. W zeznaniach pozwany podnosił, że wcześniej wobec powoda złożył wypowiedzenie umowy rachunku bankowego, na który środki te zostały przekazane, jednakże okoliczności tej w żaden sposób nie udowodnił, w szczególności nie przedłożył oświadczenia o wypowiedzeniu. Ponadto omawiane twierdzenia pozwanego kłócą się z okolicznością, że już po przekazaniu środków od ubezpieczyciela pozwany korzystał z tego rachunku i dokonywał wypłat pozostałych na tym rachunku środków.

Ponadto Sąd nie podzielił twierdzeń pozwanego, że bank bezpodstawnie przekazał część kwoty kredytu – 21.852zł W. K.. Strona powodowa wykazała bowiem, że powyższego dokonała na wyraźne zlecenie kredytobiorcy. Okoliczność ta została udowodniona za pomocą dokumentu w postaci dyspozycji uruchomienia kredytu (k. 181 akt), podpisanego przez pozwanego. Z dokumentu tego wynika, że kwotę 182.100zł bank przekazać miał na rachunek pozwanego prowadzony w banku, zaś kwotę 21.852zł na rachunek W. K., tytułem pośrednictwa finansowego. W zeznaniach pozwany twierdził, że w chwili złożenia przez niego podpisu na tym dokumencie nie znajdowała się informacja o przekazaniu kwoty 21.852zł W. K.. Twierdzenia te jednak uznać należało za niewiarygodne, albowiem pozostawały one sprzeczne z dowodem w postaci zeznań świadka W. K.. W zeznaniach tych świadek podał, że z powodem ustalił należne mu wynagrodzenie za pośredniczenie w zawarciu umowy kredytu. Ponadto twierdzenia pozwanego o dodrukowaniu adnotacji o wynagrodzeniu pośrednika zdają się niewiarygodne również z tej przyczyny, że w dyspozycji uruchomienia powód wskazał wyłącznie kwotę 182.100zł, po dodaniu do której kosztów prowizji oraz składki ubezpieczeniowej pozostawała kwota 21.852zł, której wypłaty powód nie zleciłby na własny rachunek. Powyższe również przemawia za tym, że wynagrodzenie pośrednika ujęte było na dyspozycji uruchomienia kredytu w chwili złożenia przez pozwanego podpisu.

Na uwzględnienie nie zasługiwały również twierdzenia pozwanego o braku odpowiedzi przez bank na prośbę o wyczenie wysokości rat, albowiem z dokumentów przedłożonych przez powoda wynika, że bank wielokrotnie udzielał pozwanemu tych informacji (k. 193-222, 253-261 akt).

Mając powyższe na uwadze, sąd I instancji uznał, że powód należycie wykonał łączącą strony umowę kredytu i w sytuacji braku uiszczania przez pozwanego rat kredytu w terminie przysługiwało mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy, w konsekwencji którego całość kwoty kredytu podlegała natychmiastowemu zwrotowi.

Wypowiedzenia takiego powód dokonał w piśmie z dnia 10 października 2016r., doręczonego pozwanemu w dniu 31 października 2016r. Upoważnienie A. P. do złożenia takiego oświadczenia w imieniu banku wynika z pełnomocnictwa nr (...) (k. 27 akt).

W konsekwencji powyższego, Sąd w punkcie 1. wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 206.340,87zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie, których stopa procentowa w stosunku rocznym równa jest kwocie czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego w Narodowym Banku Polskim, nie więcej niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie określona w art. 481§ 2¹ k.c., liczonymi od kwoty 202.322,47zł od dnia 24 grudnia 2016r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 w zw. § 3 ust. 3 umowy kredytowej i Tabelą Opłat i Prowizji (...) Banku, O. M. i Małych Przedsiębiorstw.

W punkcie 2. wyroku Sąd w oparciu o art. 98 k.p.c. orzekł o kosztach procesu.

Ponadto w punkcie 3. wyroku Sąd odmówił nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, albowiem strona powodowa nie wykazała, że opóźnienie wykonania wyroku uniemożliwi lub znacznie utrudni jego wykonanie albo narazi powoda na szkodę (art. 333 § 2 k.p.c.).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości. Apelujący zarzucił: naruszenie prawa materialnego tj. art. 481 par.2 kc .art. 69 ustawy Prawo Bankowe oraz naruszenie prawa procesowego poprzez ustalenie stanu faktycznego w sposób sprzeczny z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego , a także bezpodstawne przyjęcie, że powód mógł skutecznie złożyć pozew, mimo, że nie dopełnił czynności formalnych z tym związanych.

Wskazując na powyższe , apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

W piśmie procesowym z dnia 28 lutego 2019r pozwany ograniczył apelację do kwoty 2.000zł, wobec czego Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 8 marca 2019r umorzył postępowanie wywołane apelacją pozwanego w części, tj. ponad kwotę 2.000zł .

Powód wniósł o oddalenie apelacji i obciążenie pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wywiódł trafne wnioski, które Sąd Apelacyjny w całości przyjmuje jako własne, co czyni zbędnym ponowne ich przywoływanie.

Pozwany ograniczając zakres zaskarżenia nie wskazał żadnych okoliczności pozwalających na określenie, co składa się na wskazaną wartość. W konsekwencji uznać należało, że wywody zawarte w apelacji stanowią niczym nie popartą polemikę ograniczoną do zaprzeczenia wszystkim okolicznościom faktycznym prawidłowo ustalonym przez

sąd I instancji .Twierdzenia pozwanego w zakresie tego, że nie zawierał umowy ubezpieczenia oraz nie wyrażał zgody na przelanie na rzecz pośrednika prowizji nie znajdują żadnego uzasadnienia w świetle zebranego w tej sprawie materiału dowodowego. Wbrew odmiennym twierdzeniom pozwanego, nie może budzić wątpliwości, że umowa została sporządzona na urzędowym formularzu, podpisana i opatrzona datą, a środki finansowe przelane na konto pozwanego. Pozwany dysponował również harmonogramem , z którego jednoznacznie wynikało, jaka część raty kredytu stanowi kapitał, a jaka odsetki. W imieniu powoda umowę podpisały upoważnione osoby, a środki z tytułu udzielonego kredytu zostały pozwanemu wypłacone. Całkowicie gołosłowne pozostają również twierdzenia pozwanego, że umowa nie została skutecznie przez powoda wypowiedziana, w sytuacji gdy powód udowodnił ,załączając do akt sprawy wezwanie do zapłaty, wypowiedzenie umowy o kredyt, a także korespondencję prowadzoną pomiędzy stronami . Powód przedłożył także wyciąg z rachunku bankowego pozwanego, na który zwrócono mu niewykorzystaną składkę ubezpieczeniową. Pozwany zalegał ze spłatą kredytu, co sam przyznał w treści apelacji, stąd całkowicie dowolne są jego wywody dotyczące braku podstaw do wypowiedzenia przez powoda umowy.

Mając na uwadze powyższe , apelację pozwanego jako całkowicie bezzasadną , Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385kpc oddalił, obciążając pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 par.1 i3 kpc w zw. z art. 108 par.1 kpc.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Maciej Rozpędowski Mikołaj Tomaszewski